

for, at ministeren – som er en meget klog minister, vil jeg sige – starter med at sige, at hun er parat til en helt åben debat med Erhvervsudvalget. Det synes jeg var en meget, meget fin indledning til det udvalgsarbejde, der nu skal i gang, sådan at vi kan få luget ud i de skavanker, der ligger i lovforslagene, for dem er der altså nogle stykker af.

Jeg var en af dem, der i den første ordførertale rejste spørgsmålet om samtykke, formkravene ved samtykkeerklæringer, og for nu også at have samvittigheden i orden vil jeg sige, at jeg ikke har bidt mærke i, om der er forskelle eller er sket ændringer i det i forhold til den gældende regel, men jeg lagde mærke til det, da jeg lavede det her lille prøveeksempel med at gå ind på Den Danske Banks hjemmeside for at se, om man kunne få en låneansøgning. Dét undrede jeg mig godt nok over, at det kunne lade sig gøre, og at man så bare lavede sådan en carte blanche med samtykkeerklæring. Det synes jeg er bekymrende.

Om det er en del af et lovforslag eller en del af en gældende regel, er for så vidt underordnet. Jeg mener, at det er nødvendigt, at vi får strammet op omkring reglerne, at der bliver lavet nogle klare retningslinjer for, hvordan man afgiver samtykke, og at det selvfølgelig skal ske skriftligt, og at det ikke bare er for evigt, men at der er nogle tidsbegrænsninger på, og det synes jeg faktisk at vi skal tage med, og det agter jeg også. Og jeg agter også at stille ændringsforslag til lovforslaget. Om det så skal være i en bredere sammenhæng, må vi jo så diskutere.

Ministeren gjorde opmærksom på, at lovforslagene her er regeringens udspil, som, hvis jeg husker citatet rigtigt, »er vores bud på at holde med kunderne«. Ja, så vil jeg sige, at så synes jeg, at man skal gøre det om igen. Det kan gøres bedre. Det er jeg ret sikker på at kunderne vil synes, i alt fald hvis man skal tage udgangspunkt i, hvad Forbrugerrådet har givet udtryk for, også Forbrugerombudsmanden, som uopfordret har været så interesseret, selv om han ikke har fået lovforslagene til høring, at han har ment, det var rimeligt, at han gav sit besyv med. Så lad os få kigget på det, også på nogle af de problemstillinger, som specielt Forbrugerrådet har rejst, og det er dem, der har været genstand for hele dagens debat.

Ministeren siger, at der ikke foregår nogen lempelser af tavshedsbestemmelserne. Det er jeg så til gengæld ganske enkelt uenig i. Jeg er

helt på det rene med, at man ikke kan opbygge et nyt kreditoplysningsbureau, uden at det er underlagt offentlig kontrol. Det, der er min pointe, er, at når der laves en mulighed for, at man på koncernniveau kan lade oplysninger sive op med henblik på risikostyring, så vil jeg gerne spørge ministeren: Hvordan vil ministeren forhindre, at et en medarbejder i et datterselskab tager telefonen, ringer til moderselskabet og spørger: Er Ole Sohn kendt? Så vil man sikkert sige ja på en meget negativ måde, altså i stemmeføringen, og så vil datterselskabet sige: O.k., så ved vi, at så skal vedkommende nok ikke have et lån – medmindre man nu har hørt om Folketingets nye lønninger.

Men altså, det er jo ikke noget, man registrerer, det er jo ikke et officielt oplysningsbureau, men oplysningerne i sig selv gør det ud for det samme som et kreditoplysningsbureau, og det betyder, at koncerner ikke har den samme trang til eller behov for at videregive oplysninger om gode og dårlige kunder til de officielle kreditoplysningsbureauer, og dermed stilles de enkeltstående institutter, og det er i den her sammenhæng primært de mindre, i en svagere konkurrencemæssig situation, og det synes jeg er betænkeligt. Og dermed mener jeg, at der foregår en reel lempelse af tavshedsbestemmelserne.

Derfor er der behov for – og det vil jeg også fastholde siden hen – at man får taget fat på at stramme reglerne op, og jeg har som sagt afleveret en række ændringsforslag, som faktisk tager om ikke hundrede procent højde for, så i hvert fald er et bud på, hvordan man kan tage højde for de problemstillinger, som har været rejst under dagens debat.

Det sidste, jeg godt lige vil nævne, er, at der også er en usikkerhed omkring, hvad »sædvanlige oplysninger« egentlig er. Jeg har lagt mærke til, at i et notat fra Finanstilsynet fra den 4. november har man gjort opmærksom på, at den liste over »sædvanlige oplysninger« ikke er udtømmende. Det er da en usikkerhed, at vi, når vi laver en lov, så ikke engang ved, hvad »sædvanlige oplysninger« dækker.

Finanstilsynet har jo så i december måned lavet en ny liste, og dér understreger man én gang til, at listen er tilstræbt at være udtømmende, men at det ikke kan garanteres. Vi er da nødt til at vide, når vi laver en lov, hvad »sædvanlige oplysninger« er, og det skal klares af, inden loven får slået de sidste søm i.